1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः॑ ।
व्यशेंम दे॒वहिं॑ तं॒यँ दायुः॑ ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों॑ वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः॑ ॥

1.2 Anuvaka 1

ओन् नमंस्ते ग॒णपंतये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॒न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्ता॑ ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॒ हर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्ता॑-ऽसि ।
त्वमेव सर्वङ् खल्विदं॑ ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा दात्मां॑-ऽसि नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वच्मि । सत्यं-वच्मि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमव शिष्यम् । अवं पश्चात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ञ्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् वितीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नंम यो॒-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तो जा॒यते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तस् ति॒ष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्य॒ति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयिं प्रत् ये॒ति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिंलो न॒भः ।
त्वञ् चत्वारि वाँक् पदा॒नि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गु॒ण त्रंयाती॒तः । त्वं अवस्था त्रंयाती॒तः ।
त्वन् दे॒ह त्रंया ती॒तः । त्वङ् का॒ल त्रंयाती॒तः ।
त्वं मूला धारस् थितों-ऽसि नि॒त्यम् । त्वं शक्ति त्रंयात्म॒कः ।
त्वां-योंगिनो ध्यायंन्ति नि॒त्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विँष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वाँयुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म॒ भूर्भुव॒स् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

ग॒णादिं पूर्वं मुच्चा॒र्य॒ व॒र्णादिन् तद न॒न्तरम् ।
अनुस् वारः पर॑ त॒रः । अर्धेँन् दुल॒ सितम् ।
तारे॑ण ऋ॒द्धम् । एतत् तव मनु॑स्व रू॒पम् ।
गकारः पूँर्व रू॒पम् । अकारो मध्य॑म रू॒पम् ।
अनुस् वारश् चाँन् त्य रू॒पम् । बिन् दुरुत्त॑र रू॒पम् ।
नाद॑ः सन्धा॒नम् । सगं् हि॑ता स॒न्धिः ।
सैषा गाणे॑श वि॒द्या । गण॑क ऋ॒षिः ।
निचृद् गाय॑त्रीच् छ॒न्दः । श्री महा गणपति॑र् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्ग॒णप॑तये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र तु॒ण्डाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दन्ती प्रचो॒दयाँत् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक द॒न्तञ् च॑तुर् ह॒स्तं॒ पा॒श म॑ङ्कुश॒ धारि॑णम् ।
रद॑ञ्च॒ वर॑दं ह॒स्तै॒र् बि॒भ्राणं॑ मूष॒ कध्व॑जम् ।
रक्तं॑ ल॒म्बोद॑रं शू॒र्प॒ कर्णकं॑ रक्त॒ वास॑सम् ।

रक्तं ग॒न्धानु॑ लिप्ता॒ङ्गं॒ र॒क्त पु॑ष्पैस् सु॒पूजि॑तम् ।
भक्ता॑नु॒ कम्पि॑नन् दे॒व॒ञ्ज॒ गत् का॑रण॒ मच्यु॑तम् ।
आवि॑र् भू॒तञ्च॑ सृ॒ष्ट्या॒दौ॒ प्र॒कृतेः॑ पुरु॒ षात्प॑रम् ।
एव॑न् ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं॒ स॒ योगी॑ योगि॒नां वँ॑रः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये॒ नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधी॒ते स ब्रह्म भूयां॑य क॒ल्पते ।
स सर्व विघ्नैँर्न बा॒ध्यते । स सर्व त्रसुखं॑ मेध॒ते ।
स पञ्च महापापाँत् प्रमु॒च्यते ।
सा॒य मंधीया॒नो॒ दिवसकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
प्रा॒त रं॑धीया॒नो॒ रात्रिकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
सायं प्रातः प्रं॑युञ्जा॒नो॒ पापो-ऽपां॑पो भ॒वति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविं॑घ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षं॑ञ्च वि॒न्दति ।
इदम थर्व शीर्ष मशिष्यायं॑ न दे॒यम् ।
यो यदि मो॑हाद् दा॒स्यति स पापी॑यान् भ॒वति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधी॒ते तन्त मनेंन सा॒धयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षि॒ञ्चति स वाग्मी भ॒वति ।
चतुर् थ्या मनंश् नन् ज॒पति स विद्यां वान् भ॒वति ।
इत्य थर्वंण वा॒क्यम् ।
ब्रह्माद्या॒ वरंणं वि॒द्यान् नबि भेति कदांच ने॒ति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुंरैर्य॒ जति स वैश्रव णोपंमो भ॒वति ।
यो लांजैर् य॒जति स यशोंवान् भ॒वति । स मेधांवान् भ॒वति ।
यो मोदक सहस्रेंण य॒जति स वाञ्छित फलमं वाप्नो॒ति ।
यस् साज्य समिंद् भिर् य॒जति स सर्वं लभते स संर्वं ल॒भते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्रांह यि॒त्वा सूर्य वर्चंस्वी भ॒वति ।
सूर्यग्रहे मंहा न॒द्यां प्रतिमा सन्निधौ वा ज॒प्त्वा सिद्ध मंन्त्रो भ॒वति ।
महा विघ्नांत् प्रमु॒च्यते । महा दोषांत् प्रमु॒च्यते ।

महा पापाँत् प्रमु॒च्यते । महा प्रत्य वायाँत् प्रमु॒च्यते ।
स सर्वं विद् भवति स सर्वं विद् भ॒वति ।
य एंवं वे॒द । इत्युंप॒निषंत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः ।
व्यशेंम दे॒वहिं तं॒यँ दायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः ॥

2 Purusha Sooktam

2.1 Beginning

ओं तच्छं॒ योरावृंणीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञायं ।
गा॒तुं य॒ज्ञपंतये । दैवीँः स्व॒स्तिरंस्तु नः ।

स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

2.2 Moolam

ओं स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः । स॒ह॒स्रा॒क्षः स॒हस्र॑पात् ।
स भूमिं॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा । अत्य॑तिष्ठद्दशाङ्गु॒लम् ।
पुरु॑ष ए॒वेदगं् सर्वम्॑ । यद्भू॒तं यच्च॒ भव्यम्॑ ।
उ॒तामृ॑त॒त्वस्येशा॑नः । य॒दन्ने॑नाति॒रोह॑ति ।
ए॒तावा॑नस्य महि॒मा ।
अतो॒ ज्यायाग्॑श्च॒ पूरु॑षः ॥ 1 ॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । त्रि॒पाद॑स्या॒मृतं॑ दि॒वि ।
त्रि॒पादू॒र्ध्व उदै॒त्पुरु॑षः ।
पादो॑ऽस्ये॒हाऽऽभ॑वा॒त्पुनः॑ ।
ततो॒ विष्व॒ङ्व्य॑क्रामत् ।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि । तस्मा॑द्वि॒राड॑जायत ।
वि॒राजो॒ अधि॒ पूरु॑षः । स जा॒तो अत्य॑रिच्यत ।
प॒श्चाद्भूमि॒मथो॑ पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑ । दे॒वा य॒ज्ञमत॑न्वत ।

व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्यम्॑ । ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॒रद्ध॒विः ।
स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑ । त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः ।
दे॒वा यद्य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः ।
अब॑ध्न॒न्पुरु॑षं प॒शुम् ।
तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॒ प्रौक्षन्॑ ।
पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः ॥ 3 ॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त । सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये ।
तस्मा॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
प॒शूग्स्ताग्श्च॑क्रे वाय॒व्यान्॑ । आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये ।
तस्मा॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । ऋचः॒ सामा॑नि जज्ञिरे ।
छन्दाग्ं॑सि जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । यजु॒स्तस्मा॑दजायत ॥ 4 ॥

तस्मा॒दश्वा॑ अजायन्त । ये के चो॑भ॒यादतः॑ ।
गावो॑ ह जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जा॒वयः॑ ।
यत्पुरु॑षं॒ व्य॑दधुः । क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन् ।
मुखं॒ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू । कावू॒रू पादा॑वुच्येते ।
ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत् । बा॒हू रा॑ज॒न्यः॑ कृ॒तः ॥ 5 ॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑ । प॒द्भ्याग्ं शू॒द्रो अ॑जायत ।
च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः । चक्षो॒ः सूर्यो॑ अजायत ।
मुखा॒दिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑ । प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत ।

नाभ्यां आसीद॒न्तरि॑क्षम् । शी॒र्ष्णो द्यौः समव॑र्तत ।
प॒द्भ्यां भूमि॒र्दिश॒: श्रोत्रा॑त् ।
तथा॑ लो॒काग्॑ अकल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम्॑ ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒स्तु पा॒रे ।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीर॑: ।
नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॒वद॒न्॒ यदास्ते॑ ।
धा॒ता पु॒रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑ ।
श॒क्रः प्रवि॒द्वान्प्र॒दिश॒श्चत॑स्रः ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॒ अय॑नाय विद्यते ।
य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः ।
तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
ते ह॒ नाकं॑ महि॒मान॑: सचन्ते ।
यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः ॥ 7 ॥

2.3 Uttra Narayanam

अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च ।
वि॒श्वक॑र्मण॒: सम॑वर्त॒ताधि॑ ।
तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रू॒पमे॑ति ।

तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे ।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृत इह भवति ।
नान्यः पन्था विद्यतेयऽनाय ।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजायमानो बहुधा विजायते ॥ 8 ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् ।
मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ।
यो देवेभ्य आतपति ।
यो देवानां पुरोहितः ।
पूर्वो यो देवेभ्यो जातः ।
नमो रुचाय ब्राह्मये ।
रुचं ब्राह्मं जनयन्तः ।
देवा अग्रे तदब्रुवन् ।
यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात् ।
तस्य देवा असन् वशे ॥ 9 ॥

ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ ।
अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् ।
अश्विनौ व्यात्तम् । इष्टं मनिषाण ।

अ॒मुं मंनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं: ॥

3 Narayana Sooktam

ॐ ॥ स॒ह॒स्र॒शीर्ष॑ं दे॒वं॒ वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वशं॑भुवम् ।
विश्वं॑ ना॒रायं॑णं दे॒व॒म॒क्षरं॑ पर॒मं पदम् ।

वि॒श्वत॒: परं॑मान् नित्यं वि॒श्वं नां॑राय॒णगं॒ हं॑रिम् ।
विश्वं॑मे॒ वेदं पुरु॑ष॒स् तद् विश्व-मुपं जीवति ।

पति॒ं विश्वं॑स् यात्मेश् वर॒गं॒ शाश्वं॑तगं॒ शि॒व-मं॑च्युतम् ।
ना॒राय॒णं मं॑हाज्ञे॒यं॒ वि॒श्वात्मां॑नं प॒रायं॑णम् ।

ना॒राय॒णपं॑रो ज्यो॒ति॒ रा॒त्मा नां॑राय॒णः पं॑रः ।
ना॒राय॒णपरं॑ ब्र॒ह्म॒ तत्त्वं नां॑राय॒णः पं॑रः ।

ना॒राय॒णपं॑रो ध्या॒ता॒ ध्या॒नं नां॑राय॒णः पं॑रः ।
यच्चं॑ किं॒ चिज्जगत् सर्वं॑ दृ॒श्यते॑ श्रूय॒तेऽपिं॑ वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्त मव्ययं कविगं् समुद्रेंऽतं विश्व शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रंती काशगं् हृदयं चाप्य धोमुंखम् ।
अधों निष्ट्या वितस् यांते नाभ्या मुंपरि तिष्ठंति ।

ज्वाल माला कुंलं भाती विश्वस् यायतनं मंहत् ।
सन्तंतगं् शिला भिंस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्तें सुषिरगं् सूक्ष्मं तस्मिन्ँ सर्वं प्रतिंष्ठितम् ।
तस्य मध्यें महानंग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोंमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभंजन् तिष्ठन् नाहां रमजरः कविः ।
तिर्य गूर्ध्व-मंधश् शायी रश्-मयंस् तस्य सन्तंता ।

सं ताप यंति स्वं देह मापां दतल मस्तंकः ।
तस्य मध्ये वह्(न्) निशिखा अणीयोंँ र्ध्वा व्यवस्थितः।

नीलतों-यदं मध् यस्था-द्विध् युल्लें खेव भास्वंरा ।
नीवार शूकं वत् तन्वी पीताभांँ स्वत्य णूपंमा ।

तस्याः शिखाया मंध्ये परमांँ त्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥

ऋतगं् सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

4 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः
पार्थिवानि विममे रजागं् सियो
अस्कभायदुत्तरगं् सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो
विष्णोरराटमसि विष्णोः
पृष्ठमसि विष्णोः श्नप्त्रेस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि
वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् ।
नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था ।
विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः ।

प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय ।
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु ।
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।
परो मात्रया तनुवा वृधान ।
न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम् ।
परमस्य वित्से ।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम् ।
क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् ।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः ।
ऊरुक्षितिगं सुजनिमाचकार ।
त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् ।
विचक्रमे शतर्चसं महित्वा ।
प्रविष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् ।
त्वेषग्ं ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

अतो॑ दे॒वा अ॑वन्तु नो॒ यतो॒ विष्णु॑र्विचक्र॒मे ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधाम॑भिः ।
इ॒दं विष्णु॒र्विच॑क्रमे त्रे॒धा निद॑धे प॒दम् ।
समू॑ढमस्य पाग्ं सु॒रे ॥

त्रीणि॑ प॒दा विच॑क्रमे॒ विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
ततो॒ धर्मा॑णि धा॒रयन्॑ ।
विष्णोः॒ कर्मा॑णि पश्यत॒ यतो॑ व्र॒तानि॑ पस्प॒शे ।
इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दग्ं सदा॑ पश्यन्ति सू॒रयः॑ ।
दि॒वीव॒ चक्षु॒रात॑तम् ।
तद्विप्रा॑सो विप॒न्यवो॑ जागृ॒वाग्ं स॒स्समि॑न्धते ।
विष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम् ।
पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्व॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

5 Boo Sooktam

ओं भूमिंर् भूम्ना द्यौर् वंरि॒णाऽन् तरिंक्षं महि॒त्वा ।
उ॒पस् थेंते देव्यदि ते॒ऽग् निमंन् ना॒द-म॒न् नाद् या॒या दंधे ॥ (1)
आऽयङ्गौः पृश् निंरक् रमी॒ दसंनन् मा॒तरं॒ पुनं ।
पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त् सुवः॑ ॥ (2)
त्रि॒गूं॒ शद् धाम॒ विरांजति॒ वाक् पंत॒ङ्गायं शिश् रिये ।
प्रत् यंस्य वह॒द् युभिः॑ ॥ (3)
अ॒स्यप् प्रा॒णादं पान॒त्यंन् तश् चंरति रोच॒ना ।
व्यंख् यन् महि॒षः सुवं ॥ (4)
यत् त्वा॑ क्रु॒द्धः पंरो॒ वपं म॒न्युना॒ यद वंर्त्या ।
सु॒ कल्पं मग्ने॒ तत्तव॒ पुन॒स् त्वोद् दींपया मसि ॥ (5)
यत्तें म॒न्यु पंरोप् तस्य पृथि॒वी मनुं दध्व॒से ।
आ॒दि॒त्या विश्वे॒ तद् दे॒वा वसं वश्च स॒मा भंरन् ॥ (6)
मनो॒ ज्योतिंर् जुष॒तामाज्य॒म् विच्छिंन्नं॒ यंज्ञ॒गूं॒ संमि॒मं दंधातु ।
ब्रुह॒स् पतिंस् तनु॒ता मि॒मंनो॒ विश्वें दे॒वा, इ॒हमां दयन्ताम् ।
स॒प्त तें, अग्ने स॒मिधंस॒ स॒प्त जि॒ह्वास॒ स॒प्तर्षंयस॒ स॒प्त धामं प्रि॒याणिं ।
स॒प्त होत्रां॑स् सप्त॒ धात्वां यजन्ति स॒प्त योनी॒ रा पृंणस्वा घृ॒तेनं ।
पुनं रू॒र्जा निवंर्त् तस्व॒ पुनं रग्न इ॒षा युंषा । पुनंर्नः पाहि वि॒श्वतः॑ ।
स॒ह र॒य्या निवंर्त् त॒स्वाग्ने॒ पिन् वंस्व॒ धारंया ।
vish vaps niya वि॒श्व पस् निंया वि॒श्व त॒स्परिं ।
लेक॒स् सलेंकस् सु॒लेक॒स् तेनं आदि॒त्या

आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ केत॒स् सकेत॒स् सु॒केत॒स् तेनं॑ आदि॒त्या
आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ विवं॑स् वा॒ꣳ अदि॑ति॒र् देवं॑ जूति॒स् तेनं॑ आदि॒त्या
आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु ।
मे॒दिनीं॑ दे॒वी व॒सुन्धं॑रा स्या॒द् वसुं॑धा दे॒वी वा॒सवीं॑ ।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒ सः पि॑तृ॒णाम् श्रोत्रं॒ चक्षु॒र्मनः॑ ॥
दे॒वी हिरं॑ण्य गर्भिणी दे॒वी प्र॒सूवं॑रीं ।
दसं॑ने स॒त्यायं॑ने सीद ।
स॒मु॒द्रवं॑ती सावि॒त्री ह॒नो दे॒वी म॒ह्यगीं॑ ।
म॒हा धरं॑णी म॒होव् यथिं॑ष् ठाश्, शृ॒ङ्गे शृं॑ङ्गे य॒ज्ञे यं॑ज्ञे विभी॒ षणीं॑ ॥
इन्द्रं॑ पत्नी व्या॒जनीं॑ सु॒रसिं॑त इ॒ह ।
वा॒यु॒परीं॑ जल॒ शयं॑नी shvayan श्व॒यन् धा॒रा स॒त्यन् धो॒परिं॑ मेदिनी ।
श्वो॒परिं॑ धत्तं॒ गाय ।
वि॒ष्णु॒प॒त्नीं मं॑हीं दे॒वीं॒ मा॒ध॒वीं मां॑धव॒ प्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रि॒यसं॑खीं दे॒वीं॒ न॒मा॒म् यच्युं॑त व॒ल्लभाम् ॥
ध॒नु॒र् ध॒रायैं॑ वि॒द्महे॑ सर्व सि॒द्ध्यै चं॑ धीमहि ।
तन्नो॑ धरा प्रचो॒दयां॑त् ।
म॒हीं दे॒वीं विष्णुं॑पत्नी-मजू॒र्याम् । प्र॒तीचीं मेनागं॒ ह॒विषां॑ यजामः ।
त्रे॒धा विष्णुं॑रुरु गा॒यो विचं॑क्रमे । म॒हीं दिवं॑ पृथि॒वी म॒न्तरिं॑क्षम् ।
तच् छ्रो॒णै ति॒श्रवं॑-इ॒च्छ मां॑ना । पुण्य॒गग्॒ श्लोकं॒ यजं॑मानाय कृण्व॒ती ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं॑: ॥

6 Neela Sooktam

ओं गृणा॒हि॒ ।
घृ॒तवं॑ती सवित॒ राधिं॑ पत्यै॒: पयं॑स्वती॒ रन्ति॒ राशां॑नो, अस्तु ।
ध्रु॒वा दि॒शां विष्णुं॑ प॒त् न्य घो॑रा॒ऽस् येशां॑ ना॒सह॑ सो॒या म॒नोतां॑ ।
बृह॒स्पतिं॑र् मात॒रिश् वो॒त वा॒युस् सं॑न्धु वा॒ना वातां॑, अ॒भि नो॑ गृणन्तु ।
वि॒ष्टम्भो दि॒वो ध॒रुणं॑: पृथि॒व्या, अ॒स्ये श्यां॑ना॒ जगं॑तो॒ विष्णुं॑पत्नी ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं॑: ॥

7 Durga Sooktam

जा॒तवे॑दसे सुनवा म॒सोम॑मराती य॒तो निद॑हाति॒ वेदः॑ ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दुरि॒ताऽत्य॒ग्निः ॥ (1)

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं-वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गां दे॒वीग्ं शर॑णम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑ सितर से॒ नमः॑ ॥ (2)

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्थ् स्व॒स्ति भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पूश्च॑ पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शंयोः॑ ॥ (3)

विश्वा॑ निनो दु॒र्गहा॑ जातवे द॒:सिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्-षि ।
अग्ने॑ अत्रि॒वन् मन॑सा गृणा॒नोऽ स्माकं॑ बोध्य वि॒ता त॒नूना॑म् ॥ (4)

पृ॒त॒ना॒ जित॒गं॒ सह॑मान मु॒ग्र म॒ग्निगं॒ हुवेम पर॒माथ् स॒धस्थाँ॑त् ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑द् दे॒वो अति॑ दुरि॒ताऽत् य॒ग्निः ॥ (5)

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒हो ता॒नव्य॑श्च॒ सत्सि॑ ।
स्वाञ्चाँ॑ऽग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स् वा॒स् मभ्यं॑ च॒सौ भ॑ग॒माय॑ जस्व ॥ (6)

गोभि॒र्जुष्टं॑ मयुजो॒ निषि॑क् त॒तवेँ॑न्द्र विष्णो॒ रनु॒सञ्च॑रेम ।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि सं॒वँसा॑ नो॒वैष्ण॑वीं-लो॒ँक इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ कन्यकु॒मारि॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दुर्गिः प्रचो॒दयाँ॑त् ॥
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥

8 Sri Sooktam

ओम् ॥ हिर॑ण्यवर्णां॒ हरि॑णीं सु॒वर्ण॑रज॒ तस्र॑जाम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒ आव॑ह ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगा॒मिनीँ॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं वि॒न्देयं॒ गामश्वं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवीर्जुषताम् ॥

कां सोस्मि तां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं-लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां-वृणे ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर् भूतोऽस् मिराष् ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥

क्षुत्पि पासा मलां ज्येष्ठामलक्षी-र्नाश याम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीगं् सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

श्रीर्मे भजतु । अलक्ष्मीर्मे नश्यतु ।

मनसः कामामाकूतिं-वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां-यशाः ॥

कर्दमेन प्रजाभूता मयि सम्भव कर्दम ।
श्रियं-वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं-वासय मे कुले ॥

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मआवह ॥

आर्द्रां-यः करिणीं-यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मआवह ॥

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्, विन्देयं पुरुषानहम् ॥

ॐ महादेव्यै च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥

सक्तु मिव तित उना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाच मक्रत ।
अत्रा सखा॑यः सख्यानी जानते भद्रैषां॑ लक्ष्मी र्निहिता धिवाचि ॥

9 Medha Sooktam

ओं यश्छन्दं॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पः । छन्दो॒भ्योऽध्य॒मृता॑त्स॒म्ब॒भूव॑ ।
स मेन्द्रो॑ मे॒धया॑ स्पृणोतु । अ॒मृत॑स्य देव॒धार॑णो भूयासम् ।
शरी॑रं मे॒ विच॑र्षणम् । जि॒ह्वा मे॒ मधु॑मत्तमा ।
कर्णा॑भ्यां॒ भूरि॒विश्रु॑वम् । ब्रह्म॑णः को॒शोऽसि मे॒धया पि॑हितः ।
श्रु॒तं मे॑ गोपाय ।
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

ओं मे॒धादे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द् वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑म न॒स्यमा॑ना ।
त्वया॒ जुष्टा॑ नु॒दमा॑ना दु॒रुक्ता॑न् बृ॒हद् वदेम वि॒दथे॑ सु॒वीरा॑: ।
त्वया॒ जुष्ट॑ ऋ॒षिर्भ॑वति देवि॒ त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑ रु॒त त्वया॑ ।
त्वया॒ जुष्ट॑श्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सानो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मेधे ॥

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती ।
मे॒धां मे॑ अ॒श्विना॑ वु॒भावाध॑त्ता॒ं पुष्क॑र स्रजा ।
अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यन्मन॑: ।

दैवीं॑ मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्जुषता॒ग्ं स्वाहा॑ ।
आ मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या ।
ऊर्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम् ॥

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु॒
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु॒
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॒ सूर्यो॒ भ्राजो॑ दधातु ॥

ह॒ंस॒ ह॒ंसाय॑ वि॒द्महे॑ परमह॒ंसाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ हंसः प्रचो॒दया॑त् ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

10 Bagya Sooktam

प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्र॑ꣳ हवामहे । प्रा॒तर् मि॒त्रा वरु॑णा प्रा॒त र॒श्विना॑ ।
प्रा॒तर् भगं॑ पू॒षणं॒ ब्रह्म॑ण॒स्पतिं॑ । प्रा॒तस्सोमं॑ मु॒त रु॒द्रꣳ हु॑वेम ॥
प्रा॒त॒र्जितं॒ भग॑मु॒ग्रꣳ हु॑वेम । व॒यं पु॒त्र मदि॑ ते॒र्यो वि॑ध॒र्त्ता ।
आ॒द् ध्रश् चि॒द्यं मन्य॑मानस् तु॒रश् चि॑त् । राजा॑ चि॒द्यं भगं॑ भ॒क्षीत्याह॑ ॥
भग॒ प्रणे॑त॒र् भग॒ सत्य॑राधः । भगे॒मां धिय॒ मुद॑ व॒ददन्नः ।

भग॒ प्रणो॑ जनय॒गो भि॒रश्वैः॑ । भग॒ प्रनृ भि॑र् नृ॒वन्त॑स् स्याम ॥
उ॒तेदानी॒ं भग॑वन् तस् स्याम । उ॒त प्रपि॒त्व उ॒त मद् ध्ये॒ अन्ना॑ ।
उ॒तो दि॑ता मघव॒न्थ् सूर्य॑स्य । व॒यं दे॒वाना॑ꣳ सुम॒तौ स्या॑म ॥
भग॑ ए॒व भग॑वाꣳ अस्तु रेवाः । तेन॑ व॒यं भग॑वन्तस् स्याम ।
तन्त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑ हवीमि । स नो॑ भग पुर ए॒ता भ॑ वे॒ह ॥
सम॑द् ध्व॒रायो॒ षसो॑ नमन्त । द॒धि॒क् रावे॑ व॒शुच॑ये प॒दाय॑ ।
अ॒र्वा॒ची॒नँ व॑सु॒ विद॑ं भग॑न्नः । रथ॑ मि॒वाश्वा॑ वा॒जिन॒ आ व॑हन्तु ॥
अश्वा॑ वती॒र् गोम॑तीर् न उ॒षासः॑ । वी॒र व॑ती॒स् सद॑ मुच्छन्तु भ॒द्राः ।
घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒ प्रपी॑नाः ।
यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒स् सदा॑ नः ॥

11 Punniyahavachanam

11.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णा॒ः शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्विन्द्रः॑ ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे विरू॑पा॒स्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॒ग्ं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते,
अ॑व॒ पश्य॒ं जना॑नाम् ।

म॒धु॒श् चुत॒श् शुचं यो॒ याः
पांव॒कास्ता न॒ आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भंवन्तु ॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॒ण्वन्तिं भ॒क्षं या,
अ॒न्तरिंक्षे बहु॒धा भवंन्ति ।
याः पृंथि॒वीं पयंसो॒न् दन्ति शु॒क्रास्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भंवन्तु ॥

शि॒वेनं मा॒ चक्षुंषा पश्यता पश्शि॒वयां
त॒नुवो पंस् पृश त॒त् वचं मे ।
सर्वाग्ं अ॒ग्नीग्ं रंप्सु॒षदों हुवे वो॒ मयि॒
वर्चो॒ बल॒मो जो॒ निधंत्त ॥

पवंमान॒स्सुव॒र्जनंः । प॒वित्रेंण॒ विचंर्षणिः ।
यः पोता॒ स पुंनातु मा । पु॒नन्तुं मा देव ज॒नाः ।
पु॒नन्तु॒ मनंवो धि॒या । पु॒नन्तु॒ विश्वं आ॒यवंः ।
जातंवेदः प॒वित्रंवत् । प॒वित्रेंण पुनाहि मा ।
शु॒क्रेणं देव॒ दीद्यंत् । अग्ने॒ क्रत्वा॒ क्रतूग्ं॒ रनुं ।
यत्तें प॒वित्रंम॒र्चिषिं । अग्ने॒ वितंत मन्त॒रा ।
ब्रह्म॒ तेनं पुनीमहे । उ॒भाभ्यां॑ देवसवितः ।
प॒वित्रेंण स॒वेनं च । इ॒दं ब्रह्मं पुनीमहे ।
वै॒श्व॒ दे॒वी पुं॒नती दे॒व्या गां॑त् ।

यस्यै॑ ब॒ह्वीस् त॒नुवो॑ वी॒त पृ॑ष्ठाः ।
तया॒ मद॑न्तः सध॒ माद्ये॑षु ।
व॒यग्ग् स्याम॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।
वै॒श्वा॒न॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु ।
वातः॑ प्रा॒णेन॑ षि॒रो मय॑ो॒ भूः ।
द्यावा॑ पृथि॒वी पय॑सा॒ पयो॑भिः ।
ऋ॒तावं॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम् ॥

बृ॒हद् भिः॑ सवि त॒स् तृभिः॑ । वर्षि॑ष् ठैर् देव॒ मन्म॑भिः ।
अग्ने॒ दक्षैः॑ पुनाहि मा । येन॑ दे॒वा, अपु॑नत ।
येनापो॑ दि॒व्यङ्कशः॑ । तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ।
इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः पा॑वमा॒नी र॒द्ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स् सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । सर्व॒ग्ं॒ स पू॒त म॑श्नाति ।
स्व॒दि॒तं मा॑त॒रिश्व॑ना । पा॒व॒मा॒नीर्यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒ग्ं॒ रसम्॑ । तस्मै॒ सर॑स्वती दुहे ।
क्षी॒रग्ं स॒र्पिर् मधू॑ द॒कम् ॥

पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् यय॑नीः । सु॒दुघा॒हि पय॑स्वतीः ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॑ हि॒तम् ।
पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः । इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम् ।
कामा॒न्थ्समर्॑ धयन्तु नः । दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।

पा॒व॒मा॒नीस् स्व॒स्त् ययं॑नीः । सु॒दु घा॒हि घृ॑त॒श् चुतः॑ ।
ऋषि॑भिः॒ सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृतग्ं॑ हि॒तम् ।

येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण । आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑ ।
तेन॑ स॒हस्र॑धारेण । पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा ।
प्रा॒जा॒प॒त्यं प॒वित्रम्॑ । श॒तोद्या॑मग्ं हिर॒ण्मयम्॑ ।
तेन॑ ब्रह्म॒ विदो॑ व॒यम् । पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे ।
इन्द्र॑स्सुनी॒ती स॒हमा॑ पुनातु । सोम॑स् स्व॒स्त्या व॑रुणस् स॒मीच्या॑ ।
य॒मो राजा॑ प्रमृ॒ णाभिः॑ पुनातु मा ।
जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पुनातु । भूर्भुव॒स्सुवः॑ ॥

तच्छ॒ं योरावृ॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवी॑स्स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शं नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

ॐ नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अस्त् व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॒ ओष॑धीभ्यः ।
नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये॒ नमो॒ विष्ण॑वे बृह॒ते क॑रोमि ॥

11.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तोष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः।
यत्वे महे प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।
वास्तोष्पते शग्मया सꣳसदाते सक्षीमहिरण्वयां गातुमत्याँ ॥

आवः , क्षेमं उतयो गेवरन्नो यूयं पात स्वस्तिभि स्सदानः
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वे भिरिन्दो ।
अजरां सस्ते सख्ये स्यांम पितवे पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।
अमीवहा वास्तोष्पते विश्वां रूपाण्यां विशन्न् । सखां सुशेवं एधिनः

शिवꣳ शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥

आपोहिष्ठा मंयो भुवः तांन ऊर्जे दधातन महेरणाय चक्षसे ॥
योवः शिवतमो रसः तस्यं भाजयतेहनः उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वः यस्यक्षयाय जिन्वथ आपो जनयथा च नः ॥

11.3 Prokshana Mantram

देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे ।अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ॥
अश्विनो र्भैषज्येन तेजसे ब्रह्मवर्चसा याभिषिञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

सरस्वत्यै भैषज्येन । वीर्याया-न्नाद्याया-भिषिञ्चामि ॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्येन्द्रियेण । श्रियै यशसे बलाया-भिषिञ्चामि ॥

चवाजिनम् । सोमꣳ राजानं वरुण माग्नि मन्वारं भामहे ।
आदित्यान् विष्णुꣳ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो-र्बाहुभ्यां
पूष्णो हस्ताभ्याꣳ सरस्वत्यै वाचो यन्तु र्यन्त्रे णाग् नेस्त्वा
साम् राज्ये नाभि षिञ्चामीन् द्रस् यत्वा
साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी
बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी॥

आयुराशास्ते । सुप्रजा-स्तव माशास्ते ।
सजात वन-स्या माशास्ते। उत्तरां देव यज्या माशास्ते।
भूयो हविष्करण माशास्ते । दिव्यं घामाशास्ते ।
विश्वं प्रिय माशास्ते । यदनेन हविषाऽऽशास्ते ।
तदश्या त्तदृ ध्यात् । तदस्मै देवारां सन्ताम् ।
तदग्नि र्देवो देवेभ्यो वनते वय मग्ने-र्मानुषाः ।
इष्टं च वीतं च उमे च नो द्यावा पृथिवि अꣳ हसः स्पाताम्
इह गति-र्वामस्येदं च । नमो देवेभ्यः ॥

द्रुपदा दिवे-न्मु मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव।

पूतं प॒वित्रे॑ण॒ वाज्यम्॑ । आप॑ श्शुन्धन्तु॒ मैन॑सः।
भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवः ॥

आपो॒ वा इ॒दꣳ सर्वं॒ विश्वा॑ भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा आपः॑
प॒शव॒ आपोऽन्न॒-मापोऽमृ॑त॒-मापः॑ स॒म्राडापो॑ वि॒राडापः॑
स्व॒राडाप॒-श्छन्दा॒ꣳ स्यापो॒ ज्योति॒ꣳ ष्यापो॒ यजू॒ꣳ ष्याप
स्स॒त्य माप॒-स्सर्वा दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुव॒सुव॒-राप॒ ओं ॥

11.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इद्वा उपेषजीः आपो अमी वचातनीः
आप सर्वस्य भेषजीः तास्ते कृण्वन्तु भेषजम
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पदोदकम् शुभम्

आ॒म॒या॒वी चि॑न्वीत। आपो वै भे॑षजम्।
भेष॒जमे॒ वास्मै॑ करोति। सर्व॒ मायु॑रेति।

॥उदकशन्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

शन्नो॒ वातः॑ पवतां मात॒ रिश्वा॒ शन्नः॑स् तपतु॒ सूर्यः॑ ।
अहा॑नि॒ शं भ॑वन्तु न॒श् शꣳ रात्रिः॒ प्रति॑ धियतां ॥
शमु॒ षानो॒ व्युं॑च् छतु॒ शमा॑ दि॒त्य उदे॑ तुनः ।
शि॒वा न॒श् शन्तं॑ मा भव सुमृ डी॒का सर॑स्वति ।
माते॒ व्योम॑ स॒न्दृशि॑ ॥
इडा॑यै॒ वास् त्वं॑सि वास्तु॒ मद्वाँ॑स् तु॒मन्तो॑ भूयास् म॒मा
वास्तोँ॑श् छिथ्स्म ह्यवा॒स्तुस् सभू॑या॒त्
योँ॑ऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंच॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
प्र॒ति॒ष् ठाऽसि॑ प्रति॒ष् ठाव॑न्तो भूयास् म॒मा प्र॑ति॒ष् ठायाँ॑
छिथ्स्म ह्य प्रति॒ष् ठस्स भू॑या॒त्
योँ॑ऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंच॑ व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
आवा॑तु वाहि भेष॒जवँ॑ विवा॑त वाहि॒ यद् रपः॑ ।
त्वꣳहि वि॒श्व भे॑षजो दे॒वानाँ॑ दू॒त ईय॑से ॥
द्वावि॒मौ वातौ वात॒ आ सिन्धो॒रा प॑रा॒ वतः॑ ।
दक्षं॑ मे, अ॒न्य आ॒वातु॒ परा॒ऽन्यो वा॑तु॒ यद् रपः॑ ॥
यद॒दो वा॑त ते गृ॒हेऽ मृत॑स्य नि॒धिर् हि॒तः ।
ततो॑ नो देहि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धेहि भेष॒जं ।
ततो॑ नो॒ मह॒ आव॑ह॒ वात॒ आवा॑तु भेष॒जं ॥
शं॒ भूर्म॑ यो॒भुर्नो॑ हृ॒दे प्रण॒ आयुꣳषि तारिषत् ।
इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॒ तं त्वा॒ प्र॑पद्ये॒ सगु॒स् साश्वः॑ ।

स॒ह यन्मे॒ अस्ति॒ तेनं ॥
भूः प्रपंद्ये॒ भुवः॒ प्रपंद्ये॒ सुवः॒ प्रपंद्ये॒ भूर्भुव॒स्सुवः॒ प्रपंद्ये
वा॒युं प्रप॒द्येऽनाँत्तां दे॒वतां॒ प्रप॒द् येऽश्मां नमाख॒णं प्रपंद्ये
प्र॒जापंतेर् ब्रह्म को॒शं ब्रम॒ प्रपंद्य॒ ओं प्रपंद्ये ॥
अ॒न्तरिंक्षं म उ॒र्वंन्तरं बृ॒ह द॒ग् नयः॒ पर्वं ताश्च॒य या॒वातः
स्व॒स्त्या स्वस्ति॒ मान्तयाँ स्व॒स्त्या स्वंस्ति॒ मानं सानि ॥
प्राणां पानौ मृ॒त्योर्माँ पातं॒ प्राणां पानौ॒ मा मां हाशिष्ठं॒ मयिं
मे॒धां मयिं प्र॒जां मय्य॒ग्नि स्तेजोँ दधातु॒ मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयीन्द्रं
इन्द्रि॒यं दंधातु॒ मयिं मे॒धां मयिं प्र॒जां मयि॒ सूर्यो॒ भ्राजोँ दधातु ॥
द्यु॒भि र॒त्युभिः॒ परिंपात म॒स्मान रिंष्टे भिरश् विना॒ सौभं गेभिः ।
तन्नोँ मि॒त्रो वरुंणो माम हन्ता॒ मदिंतिः॒ सिन्धुः पृथि॒वी, उ॒तद्यौः ॥
कयां नश्चि॒त्र आभुंव दू॒ती स॒दा वृंध॒स् सखाँ ।
कया॒ शचिंष् ठया वृ॒ता ॥

कस्त्वां स॒त्यो मदांनां॒ मꣳ हिंष्ठो मथ्स॒ दन्धंसः ।
दृ॒ढा चिंदा॒ रुजे॒ वसुं ॥
अ॒भी षुण॒स् सखींना मवि॒ता जंरि त्रे॒णां । श॒तं भंवास् यू॒तिभिः॒ ॥
वयंस् सुप॒र्णा, उपंसे दु॒रिन्द्रं प्रि॒यमेंधा॒ ऋषंयो॒ नाधं मानाः ।
अपंद् ध्वा॒न्त मूँर् णु॒हि पू॒र्द्धि चक्षुंर् मुमु॒ग् ध्यंस्मान् नि॒ध येंव ब॒ध्दान् ॥
शन्नोँ दे॒वी र॒भिष्टंय॒ आपोँ भवन्तु पी॒तयेँ । शाँय्यो र॒भिस्रं वन्तुनः ॥
ईशांना॒ वार् यांणां॒ क्षयंन्तीः चर्ष णी॒नां । अ॒पो यांचामि भेष॒जं ॥
सु॒मि॒त्रान॒ आप॒ ओषंधयस् सन्तु दुर् मि॒त्रास् तस्मैं

भुयासुर् योँऽस्मान् द्वेष्टि यंचं वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मंयोभुवस् तानं ऊर्जे दंधातन । महे रणांय चक्षंसे ।
यो वः शिवतंमो रसस् तस्यं भाजय तेह नः । उशतीरिंव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयांय जिन्वंथ । आपों जनयंथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निनां शान्ता सा में शान्ता शुचꣳ शमयतु ।
अन्तरिंक्षꣳ शान्तं तद् वायुनां शान्तं तन्में शान्तꣳ शुचꣳ शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येनं शान्ता सा में शान्ता शुचꣳ शमयतु ॥
पृथिवी शान्तिं रन्तरिंक्षꣳ शान्तिर् द्यौर्श् शान्तिर् दिशः शान्तिं
रवान्त रदिशाः शान्तिं रग्निश् शान्तिंर्
वायुश् शान्तिं रादित्यश् शान्तिंश् चन्द्रमाश् शान्तिर्
नक्षंत्राणि शान्ति रापश् शान्ति रोषंधयश् शान्तिर् वनस्पतंयश् शान्तिर्
गौश् शान्तिं रजा शान्ति रश्वश् शान्तिः पुरुंषश् शान्तिर् ब्रम शान्तिंर्
ब्राह्मणश् शान्तिश् शान्तिं रेव शान्तिश् शान्तिंर् मे, अस्तु शान्तिः॥
तयाऽहꣳ शान्त्या संर्व शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुंष्पदे च
शान्तिं करोमि शान्तिंर्मे, अस्तु शान्तिः ॥
एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिंश्च तपों मेधा प्रंतिष्ठा श्रद्धा सत्यं
धर्मंश् चैतानि मोत् तिंष्ठन्त मनूत् तिंष्ठन्तु मामाꣳ श्रीश्च ह्रीश्च
धृतिंश्च तपों मेधा प्रंतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मंश् चैतानिं मा मा हांसिषुः ॥
उदायुंषा स्वायुषो दोषं धीनाꣳ रसेनोत्
पर्जन्यंस्य शुष्मे णोदंस्था ममृताꣳ अनुं ॥
तच् चक्षुंर् देवहिंतं पुरस्तांत् शुक्र मुच्चरंत् ॥

पश्येंम शरदंश्शतं जीवेंम शरदंश्शतं नन्दांम शरदंश्शतं
मोदांम शरदंश्शतं भवांम शरदंश्शतꣳ श्रृणवांम शरदंश्शतं
प्रब्रंवाम शरदंश्शत मजींतास् याम शरदंश्शतं जोक्च सूर्यं दृशे ॥
य उदंगान् महतोऽर् णवाँन् विब्राजं मानस् सरि रस्य मद् ध्याथ् समां
वृषभो लोंहिताक् षस् सूर्यो विपश् चिन् मनंसा पुनातु ॥
ब्रह्मंणश् चोतंन्यसि ब्रह्मंण आणीस्थो ब्रह्मंण आव पंनमसि धारितेयं
पृंथिवी ब्रह्मंणा महि धांरि तमें नेन महदन् तरिंक्षं दिवं दांधार पृथिवीꣳ
सदेंवाय् यदहँ वेद तदहं धांरयाणि मामद् वेदोऽधि विस् रंसत् ।
मेधा मनीषे माविं शताꣳ समीचीं भूतस्य भव्यस् यावंरुद् ध्यै सर्व
मायुंर याणि सर्व मायुंर याणि ॥
आभिर् गीर् भिर् यदतोंन ऊन माप्यांय यह रिवो वर्द्धंमानः ।
यदा स्तो तृभ्यो महिं गोत्रा रुजासिं भूयिष् ठभाजो , अधंते श्याम ।
ब्रह्म प्रावां दिष्म तन्नो माहां सीत् ॥
॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

13 Pancha Shanthi

शं नों मित्रः शं वरुंणः । शं नों भवत्वर्यमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुंरुरुक्रमः ।
नमो ब्रह्मंणे । नमंस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि । ऋतं वंदिष्यामि ।

स॒त्यं वंदिष्यामि । तन्मामंवतु । तद्व॒क्तारंमवतु ।
अवंतु॒ माम् । अवंतु व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 1 ॥

शं नों॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नों॑ भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॑ । शं नो॒ विष्णु॑रुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्म॑णे । नमंस्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मा॑सि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मावां॑दिषम् । ऋ॒तमंवादिषम् ।
स॒त्यमंवादिषम् । तन्मामां॑वीत् । तद्व॒क्तारंमावीत् ।
आवी॒न्माम् । आवी॑द्व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 2 ॥

ॐ स॒ह नां॑ववतु । स॒ह नौ॑ भुनक्तु । स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै ।
ते॒ज॒स्विना॒वधी॑तमस्तु॒ मा विं॑द्विषा॒वहै॑ ।
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 3 ॥

नमो॑ वा॒चे याचो॑ दि॒ता या चानु॑ दिता॒
तस्यै॑ वा॒चे नमो॒ नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्
पतं॑ये॒ नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॒
मन्त्रं॑ पतिभ्यो॒ मामा मृषं॑यो मन्त्र॒ कृतो॑ मन्त्र॒ पतं॑यः॒
परां॑ दु॒र्माऽह मृषी॑न् मन्त्र॒ कृतो॑
मन्त्र॒ पती॒न् परां॑दाँ वैश्व दे॒वीँ वाचं॑

मुद्यासꣳ शि॒वा मदं॑स् ता॒ञ्जुष्
टां॑ दे॒वेभ्य॒: शर्म॑ मे॒ द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॒ विश्वं॑ मि॒दं जगं॑त् ।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म प्रजाप॒ती ।
भू॒तँ वं॑दिष्ये॒ भुवं॑नँ वदिष्ये॒ तेजो॑ वदिष्ये॒ यशो॑ वदिष्ये॒ तपो॑ वदिष्ये॒
ब्रह्मं॑ वदिष्ये स॒त्यँ वं॑दिष्ये॒ तस्मां॑ अ॒हमि॒द-मुं॑प॒स्तरं॑ण॒-मुपं॑स्तृण उप॒स्
तरं॑णं मे प्र॒जायै॑ पशू॒नां भूं॑या दुप॒स्तरं॑ण
म॒हं प्र॒जायै॑ पशू॒नां भूं॑या सं॒प्राणां॑ पानौ
मृ॒त्योर् मां॑पात॒ं प्राणां॑ पानौ॒ मा मां॑ हा
सिष्टं॒ मधुं॑ मनिष्ये॒ मधुं॑ जनिष्ये॒ मधुं॑ वक्ष्यामि॒ मधुं॑
वदिष्यामि॒ मधुं॑मतीं दे॒वेभ्यो॒ वाचं॑मुद्यासꣳ शुश्रू॒षेण्यां॑
मनु॒ष्ये॑भ्य॒स्तं मां॑ दे॒वा अं॑वन्तु शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनुं॑मदन्तु ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 4 ॥

ओं तच्छं॒ योरावृं॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ं ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवीं॑: स्व॒स्तिरं॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानुं॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतुं॑ष्पदे ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥ 5 ॥